

ת"פ (מרכז) 76591-12-20 - מדינת ישראל נ' מאיר שבת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 76591-12-20 מדינת ישראל נ' שבת
ואח'

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד דוד שלו - היחידה
המשפטית הארצית לתיקי מכס- רשות
המיסים

נגד

הנאשמים

1. מאיר שבת
3. לוטוס יבוא ויצוא בע"מ
4. סיטרין יבוא ויצוא בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד אברהם שהבזי

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין

1. נאשמים 1, 3, 4 (להלן: "הנאשמים") הורשעו על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים ואשר לא כלל הסכמות לעניין העונש, בעבירות מכס, מע"מ והלבנת הון, שביצע נאשם 1 (להלן: "הנאשם") בין השנים 2012 - 2016, באמצעות נאשמת 3, "חברת לוטוס יבוא ויצוא בע"מ" (להלן: "נאשמת 3" או "חברת לוטוס"), ובאמצעות נאשמת 4, "חברת סיטרין יבוא ויצוא בע"מ" (להלן: "נאשמת 4" או "חברת סיטרין"). במסגרת הסדר הטיעון, נמחק נאשם 2 מכתב האישום.

2. **על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן**, בין השנים 2012 - 2016 (להלן: "התקופה הרלוונטית"), הייתה חברת לוטוס חברה פרטית, הרשומה כחברה ברשויות מע"מ, שעיסוקה העיקרי היה יבוא ושיווק מוצרי מזון. הנאשם היה מנהל פעיל בחברת לוטוס ואחראי על כל מערך הייבוא והשיווק בה. חברת סיטרין הייתה חברה פרטית, הרשומה כחברה ברשויות מע"מ, ומטרתה לעסוק בכל עיסוק חוקי.

3. בתקופה הרלוונטית, פעל הנאשם באמצעות נאשמות 3 ו- 4 להבריא ארצה ירקות ופירות קפואים מסוגים שונים (להלן: "הטובין"), עתירי מיסי יבוא, תוך עשיית מעשי כזב, הגשת

מסמכים כוזבים לרשויות המכס, הטעיית פקידי מכס, כל זאת מתוך מטרה שלא ישולמו מיסי הייבוא שהיו חלים על הטובין, אילו שולם מס אמת בגינם. מעשי העבירות כללו ייבוא ארצה של הטובין, הגשת מסמכים כוזבים לרשויות המכס ומכירה ושיווק של הטובין בארץ. הנאשמים פעלו על מנת להסתיר את מעשי העבירות מעיני רשויות המכס, ליצור מצג שווא בעיני רשויות המכס, להונות את האוצר או לעקוף כל איסור, הגבלה או תקנה בעניין יבואם של הטובין המוברחים.

4. בפועלם השתמטו הנאשמים 1 ו-3 מתשלום מיסי ייבוא החלים על הטובין המוברחים אשר שווים הוערך בסך כולל של כ-19,666,300 ₪ ועל יבואם ארצה חלים מיסים בגובה כולל של כ-7,791,632 ₪.

5. מעשי ההברחה, שיפורטו במסגרת האישומים, בוצעו בניסבות מחמירות, במרמה, בעורמה ובתחכום, תוך תכנון מוקפד מראש. הנסיבות חמורות גם בשל היקף סכומי מיסי הייבוא, שלא שולמו לרשויות המס, השיטתיות בה נעשו המעשים ומשך הזמן בו נעברו העבירות.

6. **על פי העובדות המפורטות באישום הראשון**, במהלך שנת 2012, או בסמוך לכך, ייבא הנאשם באמצעות נאשמת 3 ירקות קפואים מהספק המצרי ELMARWA. על מנת לשחרר את הטובין מהמכס, הגישו הנאשמים 14 רשימונים ונספחיהם, בהם הצהירו בכזב על ערך טובין נמוך מערכו האמיתי בפועל ובכך הקטינו את סכום מיסי היבוא שהיה עליהם לשלם. במעשיהם, הטעו הנאשמים 1 ו-3 את פקידי המכס בהגישם רשימון כוזב על צרופותיו, תוך השתמטות מתשלום מיסי היבוא החלים על הטובין בסך כולל של כ-257,043 ₪, מכס בסך של כ-120,753 ₪ ומע"מ ביבוא בסך כ-136,290 ₪. כן הציגו הנאשמים חשבון מכר שהוא כביכול אמיתי ולמעשה איננו כזה ומסרו ידיעות כוזבות לרשויות מע"מ.

בגין מעשים אלה, הורשעו נאשמים 1 ו-3, ב-14 עבירות של הברחת טובין בניסבות מחמירות - עבירות לפי ס' 211(א)(1), ביחד עם ס' 211(א)(1) לפקודת המכס (נוסח חדש) (להלן: "**הפקודה**"); ב-14 עבירות של השתמטות מתשלום מכס - עבירות לפי ס' 212(א)(1) לפקודה; ב-14 עבירות של הצגת חשבון מכר שהוא כביכול אמיתי ולמעשה אינו כזה - עבירות לפי ס' 212(א)(3) לפקודה; ב-14 עבירות של הגשת רשימון כוזב - עבירות לפי ס' 212(א)(4) לפקודה; ב-14 עבירות של מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו - עבירות לפי ס' 212(א)(6) לפקודה; ב-14 עבירות של הטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו - עבירות לפי ס' 212(א)(9) לפקודה וב-14 עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה - עבירות לפי ס' 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**").

7. **על פי העובדות המפורטות באישום השני**, בין השנים 2013 - 2016, או בסמוך לכך, ייבא הנאשם, באמצעות נאשמת 3, טובין מסוג ירקות ופירות קפואים מוברחים מספקים שונים בחו"ל, אשר הינם טובין עתירי מיסי יבוא, כמפורט בנספח א' לכתב האישום. לצורך ייבוא

הטובין, הגישו הנאשמים כ- 117 רשימונים כוזבים, בהם הצהירו בכזב לרשויות המכס בדבר ערכם ותיאורם של הטובין.

בחלק מרשימוני היבוא, הצהירו הנאשמים כי ערך הטובין המיובאים ו/או כמות הטובין, היו נמוכים יותר מאלו שהוצהרו בפועל לרשויות המכס ולפיכך, סכום מיסי היבוא ששולם בגין יבואם הנו נמוך מהסכום שהיה עליהם לשלם. בחלק מרשימוני היבוא, נמצאו בפועל ובניגוד למוצהר על ידי הנאשמים, טובין עתירים במיסי יבוא, אשר לא הוצהר עליהם כלל (כגון תותים קפואים, כרובית ובוטנים). כדי להסתיר את יבוא הטובין המוברחים הללו, ניפחו הנאשמים את כמויות הטובין החייבים במיסי יבוא נמוכים ו/או פטורים, והכל כמפורט בנספח ב' לכתב האישום.

על יבואם ארצה של ירקות ופירות קפואים נדרש, לצורך שחרורם מפיקוח רשויות המכס, קבלת אישור משרד הבריאות (שירותי מזון) טרם כניסתם ארצה. הנאשמים לא הצהירו על יבוא הטובין הלא מוצהרים ולכן לא סיפקו את האישורים הנדרשים בגינם.

במעשיהם, התחמקו הנאשמים מתשלום מיסי יבוא בסך כולל של כ- 7,534,589 ₪, מכס בסך כ- 4,569,097 ₪ ומע"מ ביבוא בסך כ- 2,965,492 ₪.

בגין מעשים אלה, הורשעו נאשמים 1 ו-3, ב- 117 עבירות של הברחת טובין בנסיבות מחמירות - עבירות לפי ס' 211(א)(1), ביחד עם ס' 211(א)(1) לפקודה; ב- 117 עבירות של השתמטות מתשלום מכס - עבירות לפי סע' 212(א)(1) לפקודה; ב- 117 עבירות של הצגת חשבון מכר שהוא כביכול אמיתי ולמעשה אינו כזה - עבירות לפי ס' 212(א)(3) לפקודה; ב- 117 עבירות של הגשת רשימון כוזב - עבירות לפי ס' 212(א)(4) לפקודה; ב- 117 עבירות של מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו - עבירות לפי סע' 212(א)(6) לפקודה; ב- 117 עבירות של הטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו - עבירות לפי ס' 212(א)(9) לפקודה; ב- 117 עבירות של מסירת ידיעה לא נכונה - עבירה לפי סע' 117(ב)(1) לחוק מע"מ ובעבירה של השטת טובין בניגוד לצו פיקוח, עבירה לפי סע' 7 לפקודת היבוא והיצוא (נוסח חדש), התשל"ט-1979.

8. על פי העובדות המפורטות באישום השלישי, כמפורט באישום השני, עבר הנאשם באמצעות נאשמת 3, עבירות של הברחת טובין לפי פקודת המכס, אשר מהוות עבירות מקור עפ"י חוק איסור הלבנת הון. הטובין המוברחים, הכספים שהועברו בין הנאשמת 3 לנאשמת 4 והרשימונים הכוזבים על צרופותיהם, הם בגדר "רכוש אסור" כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.

9. הנאשם, באמצעות הנאשמת 3 (החברה המייבאת), מכר לנאשמת 4 (החברה המשווקת) את הטובין המוברחים, תוך שימוש בחשבוניות מס שהוצאו שלא כדין ואשר אינן משקפות את מהות העסקה, ובכך הסתירו והסוו את משקלם ומהותם של הטובין המוברחים, בהתאם למפורט בנספח ג' לכתב האישום. בחלק מהמקרים, פוצלו חשבונות הספק באופן מלאכותי, כאשר הוצאה חשבונית מונמכת עם הערך המונמך כפי שהוצהר לרשויות המכס על שמה של הנאשמת 3, וחשבונית נוספת - אשר השלימה לערך הטובין האמיתי - הוצאה על שם נאשמת 4, וזאת במטרה להסוות את ערכם האמיתי של הטובין המוברחים.

עוד עולה, כי התשלום עבור הטובין המוברחים שולם באמצעות חשבונות של גורמים מממנים ו/או באמצעות צ'יינג'ים ו/או באמצעות הנאשמת 4 ו/או באמצעות הנאשמת 3, במטרה להסוות את ערכם, משקלם ומהותם של הטובין המוברחים.

בגין מעשים אלה, הורשעו נאשמים 1, 3, 4 בעבירה של הלבנת הון - עבירה לפי סעי' 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

10. בהתאם להסדר הטיעון, שהוצג בפני ביהמ"ש בתאריך 12.9.23, הוגש לביהמ"ש כת"א מתוקן ממנו נמחק נאשם 2, בנו של הנאשם; הצדדים הסכימו כי הטיעון לעונש יהיה פתוח וללא כל מגבלה; עוד הוסכם, כי נאשמים 1 ו-3 ישלמו סכום חלקי מהמחדל הפלילי בסך 300,000 ₪ בפריסה ל-30 תשלומים לבית המכס באשדוד, אשר יופחתו מסך הגירעון האזרחי. יתרת המחדל הפלילי והגירעון האזרחי יותרו על כנן; בנוסף, הוסכם כי יחולטו לנאשמים בהתאם לסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון ולטובת קרן חילוט הלבנת הון, סך של כ- 390,000 ₪, כמפורט בנספח ה' לכתב האישום המקורי, למעט נכס נדל"ן בפרדסיה המצוי בגוש 8143, חלקה 106, ע"ש דין שבת. צו מניעה בתיק ביהמ"ש 17-01-29980 מיום 12.1.17 יבוטל וימחק. הובהר, כי כספי החילוט הנם לרבות פירות ההשקעה ככל שיהיו ביום מתן צו החילוט.

לבקשת ההגנה, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שרות המבחן בעניינו.

ראיות לעונש

11. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרשעות קודמות **(ת/1)**, ממנו עולה כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2015 (ת"פ (שלום פ"ת) 115-10-06) בעבירות השמטת הכנסה במזיד בהתאם לס' 220(1) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**"); מסירת רישום כוזב בהתאם לס' 220(2) לפקודת מס הכנסה, זיוף פנקסים לפי ס' 220(4) לפקודת מס הכנסה ושימוש במרמה או תחבולה או הרשאה להשתמש, בהתאם לס' 220(5) לפקודת מס הכנסה, בגין הושת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, לצד מאסר על תנאי וקנס (גז"ד בתיק האמור מיום 5.5.15 הוגש וסומן **ת/3**). בע"פ (מרכז) 40738-06-15 **מאיר בן שבת וקרולינה מוצרי מזון בע"מ נ' מדינת ישראל** מיום 6.3.16, קיבל ביהמ"ש המחוזי את ערעור הנאשם על חומרת גז"ד והפחית את תקופת המאסר שהוטלה עליו לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, גובה הקנס הורד לסך של 70,000 ₪ **(ת/2א)**.

עוד הוגש גזר הדין בת"פ (שלום כ"ס) 12311-06-08 **מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"מ נ' קרולינה מוצרי מזון ומאיר בן שבת** מיום 19.9.16 **(ת/2)**, במסגרתו הושתו על הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל, מתוכם שישה חודשים במצטבר לעונש המאסר שריצה באותה עת והיתרה בחופף, לצד מע"ת וקנס;

12. מטעם ההגנה העידו לעניין העונש שני בניו של הנאשם, מר שון שבת ומר תום שבת וכן גרושתו של הנאשם, הגב' קרולינה שבת.

מר שון שבת, בנו הצעיר של הנאשם, הינו רופא במקצועו, המתמחה בכירורגיה פלסטית, אשר סיים בהצטיינות את לימודי הרפואה ואת שנת ההתמחות (נ/1). מר שבת סיפר כי הנאשם מהווה עבורו מודל לחיקוי, הוא שדחפו ללימודי הרפואה ולימד אותו צניעות ודרך ארץ. הנאשם אב וסב מסור ואוהב. מר שבת ציין כי במהלך ריצוי עונש המאסר בשנת 2016, עבר הנאשם הליך שיקום רחב היקף, אשר הוביל לשינוי משמעותי בנאשם והפך אותו מאדם אימפולסיבי, לחוץ ונמהר לאדם רגוע ושלו, שמבין היטב את חומרת מעשיו ושלא יחזור לסורו. עוד שיתף מר שבת, כי השנים בהם ריצה הנאשם את עונשו בכלא היו שנים מורכבות מבחינה כלכלית ונפשית עבור המשפחה כולה. מר שבת ביקש להקל בעונשו של אביו ולהסתפק לגביו בעונש של עבודות שירות.

מר תום שבת, עו"ד במקצועו, בעל תואר שני במימון, משמש כדירקטוריון בחברות ציבוריות, תיאר את תקופת מאסרו של הנאשם בעבר כמטלטלת עבור המשפחה. לדבריו, הנאשם עבר תהליך שיקום מוצלח, השתתף בקורסים וסיים אותם בהצטיינות וכיום הוא אדם שונה לגמרי מהאדם שהיה קודם לכן. כן סיפר העד, כי המשפחה כולה נרתמה לסייע לנאשם וכי הוא שילם את הסכום שסוכם במסגרת הסדר הטיעון. מר שבת ביקש להתחשב בנתוניו ובגילו של הנאשם.

הגב' קרולינה שבת הינה גרושתו של הנאשם, בעלת תואר במנהל עסקים ויועצת תזונה. בעדותה תיארה הגב' שבת את המשבר שהוביל לגירושיה מן הנאשם ואת הבחירה לחזור ולהתגורר יחדיו. הגב' שבת מסרה שהנאשם איש משפחה מעורב ומסור, אשר עבר שינוי חיובי בחשיבה בעקבות מאסרו ואשר מתרכז כיום בעשיית טוב למשפחה ולחברה. העדה ביקשה מביהמ"ש לאפשר לנאשם להמשיך לחיות את חייו עם משפחתו בשקט ובצניעות, ללא טלטלות נוספות.

נוסף על כך, הוגשו מטעם ההגנה המסמכים הבאים:

א. תעודה המעידה על כך שהנאשם סיים בהצלחה קבוצה טיפולית ייעודית לעבריינות מרמה

במסגרת תכנית השיקום בפיקוח רש"א בין התאריכים 16.7.18-19.3.18.

ב. מכתב מיום 25.12.19 מאת עו"ס הגב' אביגיל מולגן, יועצת שיקום מחוזית, ממנו עולה כי

הנאשם היה בפיקוח מיום שחרורו בתאריך 23.11.17 ועד תום תקופת התנאי בתאריך

2.11.18. בתקופת הפיקוח שולב הנאשם בטיפול פרטני שבועי, בקבוצה טיפולית שבועית

ובתעסוקה, תוך שהתמיד להגיע למפגשים ללא כל הפרה. הרושם היה כי הנאשם מחויב

להליך הטיפולי, לומד להכיר את דפוסיו ומניעיו ופועל לשינוי ולהתקדמות. צוין, כי מאסר יכול

לגדוע את הדרך בה החל הנאשם ולגרום להשפעות שליליות עליו ועל המשפחה.

ג. החלטת ועדת שחרורים מתאריך 23.11.17 להורות על שחרור מוקדם של הנאשם,

בהסכמה, על רקע נתוניו ודוחות חיוביים מאת הגורמים המטפלים.

ד. אישור יועמ"ש בדיעבד להגשת כתב אישום נגד הנאשם, מתאריך 7.6.21.

ה. דו"ח תיקים לחייב מתאריך 23.5.24 בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי לנאשם חובות בסך

כולל של 2,440,949 ש"ח.

ו. מסמך רפואי מטעם מכבי שרותי בריאות מתאריך 21.5.24 המלמד כי הנאשם בעל גורמי

סיכון למחלת לב, סובל מסכרת לא מאוזנת עם פגיעה באיברי מטרה, ממחלת כלי דם,

מפגיעה בכליות, מקטרקט, מהשמנת יתר ומעודף שומנים בדם. הנאשם זקוק לתרופות

מרבבות לאיזון מחלותיו.

13. לתיק ביהמ"ש הוגש בתאריך 7.5.24 תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. מן התסקיר עולה כי הנאשם, כבן 67, גרוש ואב לשלושה ילדים בגירים, מתגורר עם גרושתו ובנו בפרדסיה, שוחרר לפני כשש שנים ממאסר ומאז אינו עובד. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, שירת שירות צבאי מלא כטכנאי מטוסים ובהמשך החל לעבוד כעצמאי בתחום הסיטונאות ויבוא מוצרים מחו"ל. בנוגע למצבו הכלכלי מסר הנאשם כי יש לו חובות על רקע התנהלותו הבעייתית לאורך השנים, השלכות ההליך הפלילי והיעדר תעסוקה לאורך תקופה ממושכת. הנאשם הציג מסמכים רפואיים מהם עולה כי הוא מתמודד עם מחלת סכרת שאינה מאוזנת, הפוגעת באיבריו וכן סובל מתחלואים נוספים, זקוק לתרופות מרובות וחווה עומס רגשי.

הנאשם נשפט בשנת 2015 לעונש מאסר בגין עבירות מיסים ומרמה, לא קיימים כנגדו תיקים תלויים ועומדים. במהלך תקופת המאסר, שולב הנאשם בתכניות לימודיות וכן בתכנית טיפולית בתחום המרמה. לאחר שחרורו מן המאסר, מתאריך 23.11.17 ועד לתאריך 2.11.18, עמד הנאשם במשך שנה בקשר עם גורמי הטיפול במסגרת הרשות לשיקום האסיר, ללא כל הפרה. מחוות דעת הרשות לשיקום האסיר ניתן ללמוד כי הנאשם היה מחויב להליך הטיפול ופעל לשינוי מצבו.

עוד עולה מן התסקיר, כי הנאשם מתקשה להתייחס להתנהלותו באופן מעמיק וביקורתי, אינו לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות בתיק זה ומתאר את מעשיו כהתנהגות בעייתית הנובעת מרצונו לכסף זמין ואורח חיים נהנתני. על אף שהנאשם הורשע בעבר וריצה עונש מאסר בכלא, אותו הוא מתאר כתקופה טראומטית, הוא מתקשה גם כיום להתייחס לגורמי הסיכון במצבו, מצמצם מחומרת מעשיו ומתאר אותם כהתנהלות שגויה, שאינה חמורה.

להתרשמות שרות המבחן, הנאשם בעל יכולות ורבאליות, אשר גדל בצורה תקינה ללא חריגים. בבגרותו, התנהל מתוך רצון להשיג כסף זמין, תחושת אגו ואורח חיים נהנתני, תוך התנהלות בדפוס מרמה והסתרה.

כגורמי סיכון להישנות עבירות מנה שירות המבחן את אופי וחומרת העבירות, את התנהלותו השולית המתוכננת של הנאשם וביצוע העבירות לאורך זמן, את דפוסי הטשטוש וההסתרה מול בני המשפחה, תוך התמקדות בסיפוק צרכיו העצמיים המידיים, את העדר הגבולות הפנימיים והחיצוניים, את עמדותיו הסלקטיביות והבעייתיות של הנאשם ביחס לחוק ואת העובדה שחרף הטיפול שעבר הנאשם בתחום, מתקשה הנאשם גם כיום להתייחס לגורמי הסיכון במצבו ולקבל אחריות מלאה למעשיו.

ביחס לגורמים מצמצמי סיכון, צוין כי הנאשם בעל כוחות חיוביים, המתאמץ לשקם את התא המשפחתי, אשר שיתף פעולה עם גורמי טיפול שונים, הן במהלך מאסרו והן לאחריו. מאז שנת 2016 לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

בשקלול הנתונים ונוכח עמדותיו של הנאשם, השוללות קיומו של צורך טיפולי, נמנע שרות המבחן

ממתן המלצה טיפולית והמליץ על הטלת ענישה אשר תשקף את חומרת מעשיו של הנאשם.

לא למותר להוסיף בהקשר זה, כי אף שבמסגרת דיון הטיעונים לעונש, שהתקיים בתאריך 16.9.24, היו בפי ההגנה השגות כנגד מקצועיות התסקיר והנאשם אף אמר בדברו האחרון שישמח אם ייערך תסקיר משלים, הרי שבמהלך ארבעת החודשים שחלפו מאז הגשת התסקיר לתיק ביהמ"ש ועד למועד ישיבת הטיעונים לעונש, לא הוגשה בקשה לקבלת תסקיר משלים מטעם ההגנה ולא הובעו הסתייגויות בנוגע לתסקיר.

תמצית טיעוני הצדדים

14. ב"כ המאשימה, עו"ד דוד שלו, עמד בטיעונו על החומרה הרבה הטמונה בביצוע עבירות כלכליות ועל פגיעתן הקשה במשק, בקופה הציבורית ובערך השוויון בעמידה בנטל המס. צוין, כי הנזק הכלכלי הנגרם כתוצאה מהעלמת מיסים מוביל לפגיעה ביכולתה של המדינה לספק שירותים ראויים לאזרח. נדברך נוסף לחומרת העבירות שבצעו הנאשמים כרוך בקושי הקיים לרשויות המס לגלותן, בשים לב לכך שאין מתלונן אולטימטיבי. מדובר בעבירות שהן קלות מאוד לביצוע וקשות לגילוי, לעיתים נמשכות זמן רב, תוך הקצאת משאבים רבים מצידה של המדינה.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירות נטען, כי מעשיהם של הנאשמים בוצעו בעורמה ובתחכום, תוך תכנון מוקפד, בשיטתיות ולאורך זמן. כן הודגשו המניע הכספי המצוי בבסיס העבירות והיקף המיסים הגבוה ממנו השתמטו הנאשמים 1 ו-3. נסיבה נוספת לחומרה נוגעת לכך שהנאשם 1 הבריח טובין והשתמט מתשלום מיסי היבוא בגין יבואם אף בתקופה בה עמד לדין בגין ביצוע עבירות על פקודת המכס וחוק מע"מ במסגרת ת"פ 12311-06-08, תוך שהמשיך במעשיו הפליליים עד בסמוך לכניסתו למאסר.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם בנוגע לנאשם נע בין 50 - 60 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי משמעותי, קנס כספי משמעותי והתחייבות להימנע מעבירה. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת לשיטתו בעמדתו העונשית.

באשר לגזירת הדין בתוך המתחם, סבורה המאשימה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ואת הודאתו, אשר חסכה זמן שיפוטי רב, ומנגד יש לזקוף לחובת הנאשם את היותו בעל עבר פלילי רלוונטי ואת העובדה שלא הסיר את המחדל האזרחי בעניינו. נוסף על כך נטען, כי בעבירות המס, שהן עבירות כלכליות, יש ליתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי ולצורך בהרתעה, תוך העדפתם על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הכלכלי.

באשר לטענת השיהוי שהועלתה ע"י ההגנה, טען ב"כ המאשימה כי העבירות בוצעו בין השנים 2012 - 2016, החקירה התנהלה בין השנים 2016-2017, כשבשנת 2017 הועבר התיק לטיפול היחידה המשפטית. חומר החקירה כלל עשרות קרגלים, בתיק התקיים הליך שימוע, לרבות מו"מ בין הצדדים, שנמשך על פני שנה וחצי. כתב האישום הוגש בתאריך 21.12.20 ומאז התקיים הליך גישור,

הוחלפו מותבים והתבקשו דחיות מרובות של דיונים מטעם ההגנה. בנסיבות אלו גורסת המאשימה, כי אף שניתן בתיק אישור יועמ"ש להגשת כתב האישום, אין מדובר בשיהוי, אלא בהתמשכות הליכים שנגרמה בשל צעדיו של הנאשם בשלב שקדם להגשת כתב האישום ולאורך ההליך הפלילי בעניינו.

בשקלול הנתונים ולאור המפורט בתסקיר שירות המבחן, עותרת המאשימה להשית על הנאשם 55 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי משמעותי, קנס כספי משמעותי והתחייבות להימנע מעבירה. בנוסף, בהתאם למוסכם בהסדר הטיעון, מבוקש להורות על חילוט הכספים שהופקדו בחשבון קרן החילוט, בצירוף התשואה שנצברה.

באשר לנאשמות 3-4, בהודעת עדכון שהועברה לתיק ביהמ"ש בתאריך 28.11.24 נרשם כי החברות רשומות כפעילות ברשם החברות, אך נראה כי הן ללא פעילות עסקית. בנסיבות אלו, הותירה המאשימה את שאלת הקנס שיוטל על הנאשמות לשיקול דעת ביהמ"ש.

15. ב"כ הנאשם, עו"ד אברהם שהבזי, טען כי יש לראות את העבירות בהן הורשע הנאשם כאירוע אחד ולקבוע בגינן מתחם עונש הולם אחד.

ביחס לקביעת המתחם נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא הנזק שנגרם לקופת המדינה. הוסיף וטען הסנגור בהקשר זה, כי אף שהנאשם הודה בכך שסכום הנזק ביום היבוא עומד על כ-7.5 מיליון ₪, הרי שהנזק הממשי לקופה הציבורית קטן מן הסכום האמור במידה לא מבוטלת. הסנגור המלומד ביקש לצמצם את השפעת מדיניות הענישה הנוהגת על קביעת המתחם, בהיותה רק אחד המדדים לקביעת מתחם הענישה, והפנה לעניין העונש לעפ"ג (מחוזי מרכז) 13277-12-16 מ"י נ' א.א. פוליטיב (20.3.17). לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי עבודות שרות ל-28 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה גורסת כי נסיבותיו של הנאשם מצדיקות סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקומו של הנאשם. הודגש, כי כעולה מן המסמכים שהוצגו מטעם ההגנה, הנאשם עבר שיקום מוצלח לאחר שביצע את העבירות מושא כתב האישום המתוקן, הן במסגרת עונש המאסר שריצה בתיקים הקודמים והן בתקופת הפיקוח ע"י רש"א ומאז שחרורו מן הכלא בשלהי שנת 2017 לא שב לבצע עבירות. בנסיבות אלו, שליחת הנאשם למאסר בפועל עלולה לפגוע בהישגי השיקום, היא מנוגדת לאינטרס הציבורי ויש בה משום פגיעה בנאשם ובבני משפחתו.

יוער, כי ב"כ הנאשם ציין כי התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם איננו מעמיק, איננו כולל התייחסות לסיכון להישנות עבירות והוא מבוסס על מפגש יחיד עם הנאשם.

עוד נטען, כי יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בביצוע העבירות, ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חיסכון בזמן שיפוטי ניכר ובזמנם של עדי התביעה, ואת המאמץ להסרת המחדלים, ולו באופן חלקי. נתון נוסף התומך, לשיטת ההגנה, בהקלה בעונשו של הנאשם הוא השיהוי בהגשת כתב האישום, לצד הזמן המשמעותי שחלף מאז ביצוע העבירות ועד מתן גזר הדין. עוד הופנה ביהמ"ש לנסיבותיו

האישיות של הנאשם, למצבו הבריאותי ולעובדה שהמשפחה התפרקה בעקבות ההליכים הקודמים, כך שהחזרת הנאשם למאסר עלולה לפגוע במאמץ שהושקע בשיקום הקשרים המשפחתיים מאז שחרור הנאשם מן הכלא.

בשקלול הנתונים, מבוקש לגזור על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד ולחלופין להסתפק בעונש של עבודות שרות.

ביחס למרכיב הקנס נטען, כי לנאשם חובות בהוצאה לפועל בסך של כ - 2.4 מיליון ₪. בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, בגילו, במצבו הבריאותי ובעובדה שאינו עובד, עותרת ההגנה להטלת קנס נמוך, בגובה של 50,000 ₪, אשר ייפרש לתשלומים של 2000 ₪ לחודש, על מנת לאפשר לנאשם להמשיך לנהל את חייו. באשר לחברות שאינן פעילות, הותרה ההגנה את מרכיב הקנס לשיקול ביהמ"ש וציינה כי מן הראוי להסתפק הבטלת קנס סמלי.

16. בדברו האחרון, ביקש הנאשם סליחה "אם פגע במישהו" והביע חרטה וצער על מעשיו. לדברי הנאשם, בשל גילו, התקשה להתקבל לקבוצות טיפול, אך הוא רצה לעבור תהליך שיקום ונלחם על כך. עוד טען הנאשם, כי קצינת המבחן הקדישה לו 10 דקות בלבד ועתר להפנותו לקבלת תסקיר משלים.

דין והכרעה

17. כתב האישום המתוקן מגולל רצף של עבירות כלכליות שבוצעו על ידי הנאשמים בין השנים 2012 - 2016. עסקינן במסכת עבריינית אחת, כאשר קיימים קשר הדוק וזיקה עניינית בין המעשים וניתן לפיכך לראותם כאירוע אחד מתמשך. בהמשך לזאת, ובהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 4910/13 - **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), יקבע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל מעשיו של הנאשם אשר יהלום את מספר העבירות, את תדירותן ואת הזיקה ביניהן.

18. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על בית המשפט, בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

בהתאם לסעיף 40ח לחוק העונשין, קבע ביהמ"ש כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א), במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

19. בעבירות כלכליות יש משום פגיעה חמורה במשק המדינה, בכלכלה ובקופה הציבורית, לצד פגיעה במרקם החברתי, בסולידריות החברתית ובערך השוויון בנשיאה בנטל תשלום המיסים,

הנדרשים לשם פעילותן התקינה של רשויות המדינה.

ברע"פ 512-04 מוחמד בן נבהאן אבו עביד ואח' נ' מדינת ישראל (15.4.04) קבעה כב' השופטת פרוקצ'יה:

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. **העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מרמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית-משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה (ע"פ 9788/03 טופז נ' מדינת ישראל; רע"פ 1776/94 עובדיה נ' מדינת ישראל; על"ע 3467/00 הוועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין בתל-אביב-יפו נ' צלטנר" (הדגשות שלי - ה.ר.ש)).**

20. הערכים המוגנים בעבירה של הלבנת הון הם מניעת הפקת רווחים מכספים שהגיעו מביצוע מעשה עבירה. הפסיקה הדגישה את החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלו נוכח העובדה שמדובר בפעילות לא חוקית ברכוש שהוא עצמו תוצאה של מעשה עברייני, בצורה המאפשרת לעברין להטמיע את הרכוש באופן "כשר" וליהנות מפירות העבירה שביצע באופן "חוקי" (ראה למשל ע"פ 2333/07 שלמה תענך נ' מדינת ישראל (12.7.2010, בפסקה 233)).

בע"פ 2698/24 דוד סילבר נ' מדינת ישראל (5.12.24) קבע ביהמ"ש העליון:

"מאפיינים אלו של עבירות הלבנת הון הופכים אותן לעבירות חמורות במיוחד בשל פגיעתן בציבור הרחב וערכיו, ובשל פוטנציאל ההרס הגדול מבחינה חברתית וכלכלית של עבירות אלו. בהתאם, לא אחת נקבע בפסיקה כי הנוטלים חלק בהלבנת הון צפויים לעונשים חמורים ומשמעותיים (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה, פסקה 19 (30.10.2014))."

21. בחינה של נסיבות ביצוע העבירות בתיק זה מצביעה על פגיעה קשה וחמורה בערכים המוגנים.

מעובדות כתב האישים המתוקן עולה, כי לאורך תקופה ממושכת של כארבע שנים, החל משנת 2012, ביצע הנאשם באמצעות נאשמות 3 ו-4 פעולות שונות שתכליתן להבריח ארצה ירקות ופירות קפואים מסוגים שונים, שהנם עתירי מיסי יבוא, מתוך מטרה להונות את האוצר ולעקוף מגבלות הנוגעות לייבוא הטובין המוברחים. מעשי הנאשמים בוצעו באופן שיטתי ומתוחכם, תוך תכנון קפדני

מוקדם וכללו בחובם מעשי כזב, הגשת מעל מאה מסמכים כוזבים לרשויות המכס והטעיית פקידי המכס. יתרה מכך, ניכרה הסלמה הדרגתית במעשי הנאשמים, כאשר בשנת 2012 נהגו הם להצהיר על ערך טובין נמוך מערכו האמיתי בפועל ובכך הקטינו את סכום מיסי היבוא אשר היה עליהם לשלם. בין השנים 2013 - 2016, כבר נמנעו הנאשמים מלהצהיר כלל על חלק מהטובין. בנוסף, נהגו הנאשמים להסתיר יבוא טובין עתירי מסי יבוא ובמקביל לנפח כמויות של טובין חייבים במסי יבוא נמוכים ו/או פטורים מתשלום מס.

נסיבה נוספת לחומרה כרוכה בהיקף סכומי המיסים מהם השתמטו הנאשמים 1 ו-3 שהנו ניכר ועומד על 7,791,632 ₪.

לצד הנזק הכלכלי שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשמים, גרמו הדיווחים הכוזבים בדבר סוג הטובין שיובאו ארצה לסיכון שלום הציבור, שכן הירקות והפרות נכנסו למדינה ללא הפיקוח הנדרש ומבלי שסופקו בגינם האישורים הנדרשים ממשרד הבריאות.

היבט נוסף של חומרה במעשיו של הנאשם נוגע לכך שלצד עשרות רבות של עבירות הברחת טובין והתחמקות מתשלום מיסים, ביצע הנאשם עבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון. הנאשם מכר באמצעות נאשמת 3 לנאשמת 4 את הטובין המוברחים כמפורט לעיל, תוך שימוש בחשבוניות מס שהוצאו שלא כדין ואשר אינן משקפות את מהות העסקה וזאת על מנת להסוות את משקלם ואת מהותם של הטובין המוברחים.

בחלק מהמקרים, פוצלו חשבונות הספק באופן מלאכותי, כאשר הוצאה חשבונית מונמכת, עם הערך שהוצהר לרשויות המכס על שמה של נאשמת 3, וחשבונית נוספת, אשר השלימה לערך הטובין האמיתי, הוצאה על שמה של נאשמת 4. דרך אחרת להסוואת ערכם ומהותם של הטובין המוברחים הייתה לשלם עבורם באמצעות חשבונות של גורמים מממנים, באמצעות "צ'יינג'ים" ועוד.

לבסוף אציין, כי הנאשם, אשר היה מנהל פעיל בנאשמת 3 והאחראי על מערך היבוא והשיווק בה, הוא הרוח החיה בביצוע העבירות נושא כתב האישום וחלקו בהן עיקרי ודומיננטי. העבירות בוצעו ממניע כלכלי של בצע כסף.

22. חומרת העבירות שביצעו הנאשמים נלמדת אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק בצדן.

עבירה של הברחת טובין בנסיבות מחמירות, לפי ס' 211(א)(1) ביחד עם ס' 211(א)(1) לפקודת המכס, דינה **חמש שנות מאסר או קנס בסכום של פי ארבעה** מהקנס הקבוע בס' 61(א)(4) לחוק העונשין. דין של עבירות השתמטות מתשלום מכס, הצגת חשבון מכר שהוא כביכול אמיתי ולמעשה אינו כזה, הגשת רשימון כוזב, מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו והטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו, לפי ס' 212(א) לפקודה הוא **שנתיים מאסר או קנס או שני העונשים כאחד**. עבירה של מסירת ידיעה לא נכונה, לפי ס' 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, דינה **חמש שנות מאסר או כפל הקנס** הקבוע בס' 61(א)(4) לחוק העונשין. עבירה של השטת טובין בניגוד לצו פיקוח, לפי ס' 7 לפקודת היבוא והיצוא, דינה **מאסר שנתיים או קנס פי שלושה משווי**

הטובין או משווי אמצעי ההובלה ששימשו להובלתם, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

לצד העבירה של הלבנת הון, לפי ס' 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, נקבע עונש מאסר של עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בס' 61(א)(4) לחוק העונשין.

23. עבירות שעניינן הונאת רשויות המס משתרעות על מקרים רבים, הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם, ברם בחינה של רמת הענישה הרווחת בעבירות מן הסוג האמור, מצביעה, ככלל, על החמרה בעונשים ועל השתת עונשי מאסר בפועל לתקופות מהותיות, לצד הטלת קנס משמעותי.

נקבע בפסיקה, כי העונש ההולם בעבירות מס הוא מאסר מאחורי סורג ובריאח ואין להסתפק במאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות (רע"פ 977/13 משה אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.13); ע"פ 6474/03 יוסף מלכה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו).

בקביעת משך תקופת המאסר ניטלים בחשבון נתונים שונים ובהם אופן ביצוע העבירות, משך התקופה בה בוצעו העבירות, סכום המס שלא שולם, הסרת המחדלים, מידת התכנון והתחכום בביצוע העבירות, קיומו או היעדרו עבר פלילי ועוד (ראו למשל רע"פ 5624/15 גד בראונר נ' מדינת ישראל (15.11.15)).

לשם המחשה של מדיניות הענישה הנוהגת במקרים בעלי קווי דמיון לענייננו, אפנה לדוגמאות הבאות מן הפסיקה:

בע"פ 7216/20 שמואל קינן קליין נ' מדינת ישראל (18.2.21) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו, ב- 29 עבירות של הברחת יהלומים לפי פקודת המכס, לצד ריבוי עבירות של יבוא יהלומים שלא לפי רישיון בכתב, עבירה של מניעת דיווח לפי חוק איסור הלבנת הון ועבירה של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי פקודת מס הכנסה. באחת ההזדמנויות הבריאח המערער יהלומים בשווי של 1,282,436 דולר וכן כסף מזומן בסך של 50,000 דולר. כן הפיק המערער מעיסוקו בהברחת יהלומים הכנסה בסכום של למעלה מ- 1,850,000 ₪, מבלי שהוציא על סכומים אלו תיעוד חשבונאי ומבלי שדיווח עליהם לפקיד השומה. בית המשפט קמא קבע באותו עניין כי על רקע התנהלות המאשימה כלפי מעורבים נוספים בפרשה, קיימת פגיעה בתחושת הצדק וההגינות כלפי הנאשם, אשר יש בה כדי להשליך על קביעת מתחם העונש ההולם. נקבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס בסך שבין 100,000 ₪ ועד 250,000 ₪.** נוכח גילו של הנאשם (כבן 67), היעדר עבר פלילי, תרומה חיובית לחברה, היות הנאשם תומך בבנו החולה והעובדה שהסיר את מלוא המחדל והסדיר את חובותיו לרשויות המס טרם הגשת כתב האישום, הוטל על הנאשם **מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מע"ת וקנס בסך 120,000 ₪.** ביהמ"ש העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת גזר הדין.

יוער, כי המערער בעניין קליין לעיל, הורשע בעבירות קלות מן הנאשם שבפניו, הן מבחינה מהותית (כתב האישום המתוקן שם כלל עבירות בסמכות ביהמ"ש השלום, ללא הרשעה בעבירה החמורה יותר

של הלבנת הון) והן מבחינת כמותית (מספר מקרי ההברחה ושווי הטובין המוברחים). יתרה מזאת, ביהמ"ש באותו עניין מצא כי נפגעה תחושת הצדק כלפי הנאשם, על רקע התנהלות המאשימה כלפי מעורבים אחרים בפרשה, נתון שאינו קיים בענייננו. נתון נוסף המבחין לקולה את עניינו של קליין הוא שאותו נאשם היה נטול עבר פלילי והסיר את כלל חובותיו ומחדליו לרשויות המס טרם הגשת כתב האישום נגדו, בניגוד לנאשם שבפניי. מנגד אציין, כי תקופת הזמן שחלפה מאז ביצוע העבירה האחרונה ועד מתן גזר הדין בענייננו ארוכה מעט יותר מן התקופה שחלפה בעניין קליין (שעמדה על כשש שנים).

בע"פ 7760/18 **זהר מזרחי נ' מ"י** (16.5.2019), נדונו ערעורי שני הצדדים בנוגע לעונש שנגזר על נאשם שהורשע, עפ"י הודאתו, בכתב אישום המחזיק שלושה אישומים. המערער, בעל עסק לשיווק ביצים, ייבא במהלך השנים 2011-2015, תוך קשירת קשר עם אחרים, ביצים שהוכנסו לישראל שלא כדין משטחי הרשות הפלסטינית, וזאת בלי שעברו מיון ופיקוח וטרינרי כנדרש על פי דין. על מנת לשווק את הביצים המוברחות בישראל ולהציגן כביצים שעברו את תהליך המיון והפיקוח כנדרש, נהג המערער לבקש מספקי הביצים ברשות, להטביע בביצים המוברחות חותמות מזויפות. בתקופה הרלוונטית ייבא המערער, יחד עם אחרים, לכל הפחות 2,500,000 ביצים מוברחות ומכר לכל הפחות 1,750,000 ביצים מוברחות. בגין האמור הורשע המערער **באישום הראשון** בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה, ייבוא מוצרים מבעלי חיים ללא היתר ושיווק ביצים שלא כדין.

על פי האישום השני, המערער לא דיווח על הכנסות בשווי של כ-2.6 מיליון ש"ח בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ובהתאם לא שילם את המס בגין הכנסה זו. בגין האמור יוחסו למערער העבירות הבאות: שימוש במרמה, ערמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, השמטת הכנסות מדו"ח, לפי סעיף 220(1) לפקודה, הכנה וקיום של פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים, לפי סעיף 220(4) לפקודה, שימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף ואי הוצאת חשבוניות מס, לפי סעיף 117(א)(13) לחוק מע"מ.

על פי האישום השלישי, בביצוע העבירות המתוארות באישום הראשון הפיק המערער סכום הכנסות העולה על 1,300,000 ₪, המהווה "רכוש אסור", כהגדרתו בסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון. המערער ביצע פעילות ברכוש האסור על מנת להסתיר או להסוות את מקור הכספים, את זהות בעליו ואת תנועותיו, והורשע בגין כך במספר עבירות של הלבנת הון, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש בגין האישומים הראשון השלישי נע בין עשרה חודשים לבין שלוש שנות מאסר בפועל. ביחס לאישום השני, נקבע מתחם שנע בין שישה חודשים לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

ביהמ"ש העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי **מתחם הענישה הראוי לעבירות נושא האישומים הראשון והשלישי נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. עוד נקבע כי מתחם הענישה הנוגע לעבירות המס נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בשים לב לכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין בעת קבלת ערעור התביעה על חומרת העונש, הועמד עונשו של המערער, שהיה בעל הרשעות קודמות ממן העניין, על **30 חודשי מאסר בפועל** (העונש כלל הפעלת מאסר מותנה של 4 ח', חציו בחופף).

בע"פ 1816/18 מחמוד חלו נ' מ"י (16.10.2018), נדונו ערעורים על גזר דין, בגדרו הוטלו על נאשם **24 חודשי מאסר בפועל**, 18 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 500,000 ₪ וחילוט. המערער הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות של הברחה לפי סעיף 211(א)((2) לפקודת המכס, מרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 117(ב)((8) יחד עם סעיף 117(ב)((3) לחוק מס ערך מוסף, מרמה לפי סעיף 220(4) וסעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה וכן סיוע לאיסור הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון. דובר בסוחר טבק, שפעל יחד עם נוספים להברחת סך כולל של 46 טונות טבק לנרגילות ממפעל ירדני לשטח ישראל לשם הפצתו. המעשים בוצעו תוך הצגת מצג שווא כי הטבק נועד לייצוא - זאת, בין היתר, באמצעות ייצוא של טבק מזויף והוצאת חשבוניות פיקטיביות. המערער ושותפיו עשו כאמור על-מנת להתחמק מתשלום מס על ייבוא הטבק לפי דיני המכס. מס הקניה ומס הערך המוסף בהם חבו השותפים בגין ייבוא הטבק עמד על סך של כ-16 מיליון ש"ח, ושווי השוק של הטבק נושא העבירה עמד על כ-21 מיליון ש"ח.

בית המשפט קמא קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל**, ומתחם הקנס נע בין 300,000-1,000,000 ₪ וגזר על הנאשם, בעל הרשעה אחת קודמת בעבירות זיוף ושיבוש הליכי משפט, 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ביהמ"ש העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש וקבע ביחס לערעור המאשימה על קולתו כי "אמנם נדמה כי העונש שהוטל על חילו הוא ברף הנמוך בהתחשב בחומרת מעשיו ובריבוי המעשים, אולם יש לשמור על עיקרון אחדות הענישה" (ביחס לשותפיו - ה.ר.ש).

בע"פ (מחוזי ב"ש) 12701-03-14 **חב' קונקה בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** (21.1.15) - נדון ערעורם של נאשמים, חברה בע"מ ומנהלה הפעיל, שהורשעו בביצוע עבירה של הברחת טובין ועבירות מכס נוספות, לצד עבירות לפי חוק מס קניה. המערערים שעסקו ביבוא מוצרי אלקטרוניקה, הצהירו על כוונתם לייבא ארצה משלוח רמקולים. בדיקת מכס העלתה כי רק מקצת המכולה מכילה רמקולים וביתרתה קרטוני סוללות וחפיסות סיגריות. גובה המיסים מהם השתמטו הנאשמים עמד על סך כולל של 4,255,386 ₪. בית משפט השלום קבע **מתחם שבין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, תוך שקבע שאין לקבל את המלצת שירות המבחן להטיל עבודות שירות. ביהמ"ש התחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם ומשפחתו, בהעדר עבר פלילי, במצבו הרפואי הפיזי והנפשי הקשה ובעובדה שחלף כעשור ממועד ביצוע העבירות ועד גזר הדין והטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 120,000 ₪ ומע"ת. בית משפט העליון קבע שמדובר במתחם ענישה "סביר למדי" וכי אין לפטור את הנאשם ממאסר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, נקבע כי יש להפחית בעונש ולהעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל נוכח התמשכות ההליכים, אותה הגדיר ביהמ"ש כ"לא סבירה".

יוער, כי בעניין קונקה לעיל מכלול נסיבות הקלות מאלו המצויות בעניינו של הנאשם, שכן דובר בעבירה אחת של הברחת טובין ללא עבירות של הלבנת הון להבדיל מעבירות רבות שהשתרעו על פני שנים בהקשרו של הנאשם, שווי ההשתמטות מתשלום מיסים נמוך מזה בגינו הורשע הנאשם וגם משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ועד מתן גזר הדין היה ארוך יותר מזה הקיים בתיק דנן. הנאשם בעניין קונקה אף היה ללא הרשעות קודמות, בניגוד לנאשם שבפניי.

בת"פ (מחוזי מרכז) 52246-12-21 **מדינת ישראל נ' מרים בניטה** (1.4.24), אליו הפנתה המאשימה, השית ביהמ"ש המחוזי **12 חודשי מאסר בפועל**, מע"ת וקנס בסך 30,000 ₪ על נאשמת, שהורשעה על פי הודאתה, ב- 15 עבירות של הברחת טובין בנסיבות מחמירות, מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו, הטעיית פקיד מכס ומסירת ידיעה לא נכונה או לא מדויקת בלא הסבר סביר לפי חוק המע"מ. הנאשמת פעלה משך כשנה ביחד עם אחרים להברחה ארצה של שעוני יוקרה ותכשיטים שונים, כאשר הנאשמת שימשה כבלדרית שהסליקה על גופה ובכבודתה את הטובין המוברחים. שוויין של הטובין המוברחים עמד על סך כולל של למעלה משישה מיליון ₪, כאשר סכום מיסי היבוא ממנו השתמטו עמד על סך של למעלה ממיליון ₪. אוסיף, כי דובר בנאשמת צעירה, ללא עבר פלילי, שעלתה ארצה בגפה והתמודדה עם קשיי שפה וקשיים רגשיים, עם חובות כבדים ועם מחלת הפסוריאזיס, לא פעלה להסרת המחדל במשך השנים. **מתחם הענישה שנקבע נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.**

יוער, כי אין מדובר בגזר דין חלוט, שכן תלוי ועומד בביהמ"ש העליון ערעור ההגנה על חומרת העונש.

עוד יצוין, כי עניין בניטה נבדל לקולה מעניינו הן בטיב העבירות, הן בסכום המיסים ממנו השתמטה הנאשמת והן בנסיבותיה האישיות של הנאשמת.

בע"פ (מרכז) 541-02-15 **ויקטור פרדילוב נ' מדינת ישראל** (9.6.15), נדון עניינו של מערער, שהורשע בתום שמיעת הוכחות, בביצוע מספר עבירות מכס לפי ס' 212(א) לפקודה, בשתי עבירות לפי חוק מס קניה (טובין ושירותים), בשתי עבירות לפי חוק מס ערך מוסף ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט. דובר במערער, טכנאי שיניים במקצועו, אשר ביצע מספר עבירות שעיקרן השתמטות מתשלום מס קניה ומע"מ במסגרת עסקאות שביצע מול חברת הטבק "דובק", כאשר סך המיסים שנגרעו היה מעל ארבעה מיליון ₪. הנאשם זוכה מחמת הספק מביצוע עבירות של הברחת טובין והפרת הוראה חוקית. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילו של הנאשם, בנסיבות חייו הקשות, במצבו הרפואי המורכב, בהיעדר עבר פלילי ובכך שכתב האישום הוגש למעלה משלוש שנים מתום החקירה, נגזרו על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 180,000 ₪.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור ההגנה וקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 15-40 חודשי מאסר בפועל**, בצירוף קנס משמעותי. עוד נקבע, כי המערער ראוי להקלה מסוימת בדינו בשל "הסרת מחדל" הגלומה בהסכם הפשרה בין חברת דובק לרשויות המס וכי יש להעמיד את עונש המאסר בפועל על 18 חודשי מאסר.

יוער, כי ניתן לאבחן לקולה את עניין פרדילוב מעניינו, שכן באותו עניין לא הורשע הנאשם בעבירות של הברחת טובין והלבנת הון, שווי ההשתמטות ממס היה נמוך יותר והלכה למעשה, הוסר המחדל כולו, אף אם לא מכיסו של הנאשם.

אוסף, כי עיינתי אף בעפ"ג (מרכז) 13277-12-16 מ"י נ' א.א. פוליטיב לעיל, אליו הפנתה ההגנה, אשר במסגרתו אושר עונש של עבודות שרות, אולם לא מצאתי שניתן ללמוד ממנו גזירה שווה. פרט לשוני המהותי בתשתית העובדתית והמשפטית, דובר באותו עניין בתיק בו הגיעו הצדדים להסדר טווחים מוגדר לעניין העונש, תוך שהמאשימה הגבילה עצמה לעונש של 18 חודשי מאסר. מרכיבי הענישה המוסכמים כללו ענישה כלכלית ברף גבוה מאוד בדמות חילוט של 14 מיליון ₪, בניגוד למרכיב הכלכלי המתון שהוסכם במקרה שבפניי. יתרה מזאת, השיקול המרכזי שהצדיק באותו מקרה את ההקלה בדינו של הנאשם היה עיקרון אחידות הענישה, מכוחו הוחלט שאין להטיל על הנאשם עונש חמור מזה שהוטל על שותפו באותה פרשה. שיקול זה אינו קיים בעניינו.

24. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ולמידת אשמו של הנאשם, בדגש על התקופה הממושכת במהלכה בוצעו העבירות, על מספר העבירות, על טיבן של העבירות לרבות שווי הטובין המוברחים ועל התכנון המוקדם והתחכום שהיו כרוכים בביצוע העבירות, ולאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם נע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה. באשר למתחם הקנס הראוי במקרה זה, הרי בהתחשב בשווי הכלכלי של העבירות מחד ובמצבו הכספי של הנאשם מאידך, מצאתי כי יש להטיל קנס שלא יפחת מ-75,000 ש"ח.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות והשאלה כלום ראוי לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם נוכח שיקולי שיקומו של הנאשם?

25. בתוך מתחם העונש ההולם, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך התחשבות בשיקולים שאינם נוגעים לנסיבות ביצוע העבירות ובהם הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו, נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב, מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה, התנהגות רשויות אכיפת החוק, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, קיומו של עבר פלילי או העדרו (סעיף 40 (יא) לחוק העונשין).

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי ככל שמצא ביהמ"ש "כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו".

26. במקרה דנן, אין מדובר בנאשם נטול עבר פלילי, שזו לו הרשעתו הראשונה בפלילים, אלא בנאשם אשר ביצע את העבירות מושא תיק זה לאחר שהוגשו נגדו שני כתבי אישום בעבירות דומות

במהותן, אם כי קלות יותר בטיבן. כך, בשנת 2006 ובשנת 2008 הוגשו נגד הנאשם שני כתבי אישום שונים בגין עבירות לפי פקודת המכס, לפי חוק מע"מ ולפי פקודת מס הכנסה אשר בוצעו בין השנים 1999-2002 (ת"פ (כ"ס) 12311-06-08; ת"פ (פ"ת) 115-10-06). באחד התיקים בוצעו עבירות דומות ביותר לעבירות נושא תיק זה, אגב יבוא ירקות קפואים מהונגריה וממצרים. **החקירות שבוצעו בתיקים הללו, כמו גם הגשת כתבי האישום נגד הנאשם לבתי משפט השלום, לא השכילו להרתיע את הנאשם מהמשך התנהלותו העבריינית בהקשרים אלו, אלא ההפך מכך.** הנאשם הוסיף לבצע עבירות ואף הסלים את טיבן. אפילו העובדה שהנאשם נשפט בתאריך 5.5.15 לעונש מאסר בפועל לתקופה לא מבוטלת של 30 חודשים (שהופחת בערעור ל-24 חודשי מאסר), לא הרתיעה את הנאשם והוא הוסיף לבצע חלק מן העבירות עליהן הוא נותן את הדין עתה, לאחר גזירת דינו בתיקים המוקדמים. התנהלותו המתמשכת של הנאשם לאורך שנים ארוכות, תוך הונאת רשויות המס וחרף הליכים משפטיים קודמים, מהווה שיקול מהותי לחומרה בעניינו של הנאשם.

27. מתסקיר שרות המבחן עולים גורמי הסיכון הבאים להישנות עבירות בעניינו של הנאשם: אופי וחומרת העבירות, התנהלותו השולית המתוכננת של הנאשם וביצוע העבירות לאורך זמן, דפוסי הטשטוש וההסתרה מול בני המשפחה, התמקדות בסיפוק צרכיו העצמיים המידיים, העדר גבולות פנימיים וחיצוניים ועמדותיו הסלקטיביות והבעייתיות של הנאשם ביחס לחוק. בהקשר זה יוער, כי אין מדובר בנאשם אשר חי חיי מצוקה ודחק וביצע את העבירות על רקע מצבו הסוציו אקונומי הקשה, אלא במי שהתנהגותו נבעה מרצונו לכסף זמין ולאורח חיים נהנתני.

לא ניתן אף להתעלם מן העובדה, שחרף ההליכים הטיפוליים אותם עבר הנאשם במהלך מאסרו הקודם ולאחריו, הרי שמתסקיר שרות המבחן עולה שגם כיום הנאשם מתקשה להתייחס להתנהלותו באופן מעמיק וביקורתי, מתקשה להתייחס לגורמי הסיכון במצבו, מצמצם מחומרת מעשיו ומתאר אותם כהתנהלות שגויה, שאינה חמורה. קשיים אלו מציבים סימן שאלה ביחס לעומק השינוי שחל בעמדותיו ובדפוסיו של הנאשם בעקבות ההליך הטיפולי בו נטל חלק בעבר. עוד אזכיר בהקשר זה, כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם אלא המליץ על הטלת עונש המשקף את חומרת מעשיו.

נתון בעייתי נוסף, שאינו מתיישב עם הפנמת הפסול שבמעשים ועם חרטה כנה, כרוך בכך שמאז שנת 2016 (מועד ביצוע העבירות האחרונות) ועד להסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים, לא הסיר הנאשם את מחדליו ולא עשה מאמץ לתיקון תוצאות העבירות.

לצד זאת, תישקל לכף הזכות העובדה שבמסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי הנאשמים 1 ו-3 ישלמו סכום חלקי מהמחדל הפלילי בסך של 300,000 ₪, אשר יופחתו מסך הגירעון האזרחי.

28. לצד השיקולים לכף החובה, שנסקרו עד כה, קיימים במקרה דנן נתונים מהותיים המובילים לאי מיצוי הדין עם הנאשם, כפי שיפורט מטה;

א. הנאשם ריצה עונש מאסר בגין עבירות מיסים ומרמה, מתאריך 3.5.16 ועד לתאריך 23.11.17, אז שוחרר שחרור מוקדם בהתאם להחלטת וועדת השחרורים (נספח ג' לסיכומי ההגנה). העבירות בגין נותן הנאשם את הדין כעת בוצעו לפני כניסת הנאשם לריצוי עונש מאסר זה. במהלך תקופת המאסר, בה נכלא הנאשם לראשונה בחייו, שולב הנאשם בתכניות לימודיות וכן בתכנית טיפולית בתחום המרמה. לאחר שחרורו מן המאסר, מתאריך 23.11.17 ועד לתאריך 2.11.18, עמד הנאשם במשך שנה בקשר עם גורמי הטיפול במסגרת הרשות לשיקום האסיר. בתקופת הפיקוח שולב הנאשם בטיפול פרטני שבועי, בקבוצה טיפולית שבועית ובתעסוקה, תוך שהתמיד להגיע למפגשים ללא כל הפרה. הרושם היה כי הנאשם מחויב להליך הטיפולי, לומד להכיר את דפוסיו ומניעיו ופועל לשינוי ולהתקדמות. אף שנוכח קשייו של הנאשם להתבונן לעומק בדפוסיו ולהכיר במשמעות מעשיו, כעולה מהתסקיר, לא ניתן לומר שההליכים הטיפוליים שעבר הובילו למלוא התיקון המצופה, הרי שבמבחן המעשה, ותודות לסיוע ההדוק והקרוב של בני משפחתו, לא חזר הנאשם לסורו במהלך שבע השנים שחלפו מאז שחרורו מן הכלא. בנסיבות אלו, ועל רקע גילו של הנאשם, הימנעותו מחזרה לעסקים ומצבו הרפואי, יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ויקפיד על ניהול אורח חיים נורמטיבי.

ב. הנאשם כבן 67, אב לילדים בגירים וסב לנכדה, סובל מבעיות רפואיות שונות המצריכות טיפול תרופתי ואינו עובד מאז שחרורו ממאסרו. ניתן היה להתרשם לחיוב באופן בלתי אמצעי מבניו של הנאשם, אשר מנהלים אורח חיים נורמטיבי ותורם לחברה ועושים כל מאמץ לסייע לנאשם בדרכו מאז סיום ריצוי עונש המאסר. מאסרו הקודם של הנאשם הוביל למשבר משפחתי, לגירושים מרעייתו ולהתרחקותו מילדיו. מאמצים ניכרים הושקעו בהשבת המצב המשפחתי לקדמותו וברי כי החזרת הנאשם אל כתלי הכלא תפגע בנסיבות אלו לא רק בנאשם אלא גם בבני משפחתו.

ג. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חיסכון משמעותי בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה ועובדה זו תיזקף לזכותו. כפי שצוין קודם לכן, במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי הנאשמים 1 ו-3 ישלמו סכום חלקי מהמחדל הפלילי בסך של 300,000 ₪, אשר יופחתו מסך הגירעון האזרחי.

ד. השיהוי בהגשת כתב האישום וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד למתן גזר הדין -

הנאשם ביצע את העבירות בתיק זה משנת 2012 ועד לחודש מאי 2016 לכל המאוחר, אז החל בריצוי עונש המאסר. מתגובת המאשימה עולה כי החקירה בעניינו של הנאשם התנהלה בין השנים 2014 - 2016, כאשר בשנת 2017 הועבר התיק לטיפול המחלקה המשפטית. נטען, כי בשים לב לכך שמדובר בעבירות רבות, שבוצעו במשך מספר שנים, כלל התיק מסמכים רבים ועשרות קרגלים. כמו כן, בתיק התנהל הליך שימוע ומשא ומתן שנמשך כשנה וחצי, בין השאר בשל החלפת ייצוגו של הנאשם. כתב האישום הוגש ביום 31 לדצמבר 2020, כלומר כשלוש שנים לאחר העברת התיק לידי המאשימה.

הלכה היא, כי שיהוי ממושך בהגשת כתב אישום, הנובע מהתנהלות רשויות התביעה, עשוי להביא

להקלה בעונש בנסיבות מסוימות.

בית המשפט העליון קבע לא אחת, כי המשקל המדויק שיש ליתן לשיהוי שנגרם בשל התנהלות רשויות התביעה, נקבע, בין היתר, בהתחשב במשך השיהוי וטעמיו, בחומרת העבירה וטיבה, בנזק שנגרם לנפגע העבירה ובתרומת התנהלותו של הנאשם לעיכוב (ראו למשל כב' השופט פוגלמן (כתוארו אז) בע"פ 4603/17 דוד אדרי ואח' נ' מדינת ישראל (16.7.19) וכן ע"פ 7989/17 פבל דשקוב נ' מדינת ישראל (18.4.18)).

עוד נקבע בפסיקה, כי בשל אופיין וטיבן של עבירות כלכליות, הקושי בחשיפתן, כמו גם ריבוי המסמכים והעבודה הרבה הכרוכה בהכנת כתב האישום, יש ליתן משקל, ביחס לשיהוי בהגשת כתב האישום, אף לזמן הרב הכרוך בניהול הליכים אלה.

לשם המחשה אפנה בעניין זה לדברי כב' השופט מזוז בע"פ 6799-14 אילן אופיר נ' מדינת ישראל (16.3.15, פסקה 14):

"אשר לחלוף הזמן למן ביצוע המעשים, אציין כי בפסקי הדין בהם עמד בית המשפט על הצורך בענישה מחמירה בעבירות כלכליות הובהר לא פעם, כי לעניין זה יש ליתן משקל לזמן הרב הכרוך בחשיפת עבירות כלכליות מורכבות וכן לחלקו של הנאשם בהתמשכות ההליכים".

תקופה של למעלה משלוש שנים מתום החקירה ועד להגשת כתב האישום איננה חריגה מאוד בתיקים מן הסוג בהם עסקינן, נוכח היקף חומר החקירה, מורכבותו והימשכות הליכי השימוע. יחד עם זאת, בצורה יוצאת דופן למדי, במקרה דנן, מאז סיום החקירה בשנת 2016, ריצה הנאשם, לראשונה בחייו, מאסר בפועל לתקופה לא מבוטלת, בגין עבירות דומות במהותן. במהלך תקופת המאסר ולאחריו, עבר הנאשם הליכים טיפוליים, תוך שיתוף פעולה מלא, התמודד עם תמורות משמעותיות בחייו ובחיי משפחתו ונראה כי שינה את אורחותיו. ככל שכתב האישום היה מוגש בסמוך לסיום החקירה, יכול היה הנאשם לסיים את ההליך תוך כדי תקופת מאסרו, באופן שהיה מקל על תשלום חובו לחברה ברצף ובאופן שלא היה מחייב קטיעה של חזרת הנאשם לחברה ולמשפחה שנים לאחר מכן. ברי כי ביחס לנאשם, פרט להליכי הטיפול כשלעצמם, קיימת השפעה מרסנת ומרתיעה לעובדה שריצה עונש של מאסר בפועל, וכפי שהיטיבו לתאר בניו של הנאשם בדבריהם, "כיום הוא לא אותו אדם".

אין להתעלם אף מהעובדה, שמאז הגשת כתב האישום ועד למתן גזר הדין חלפו למעלה מארבע שנים, אם כי חלק הארי של התמשכות ההליכים בהקשר זה רובץ לפתחה של ההגנה. דחיות מרובות בדיונים התבקשו הן לצרכים מהותיים, כגון ניהול הליך גישור, הגשת טענות מקדמיות וקבלת תסקיר שרות המבחן והן מטעמים אישיים שונים שנגעו לנאשם ולבני משפחתו.

השיקולים הנוגעים לשיהוי בהגשת כתב האישום ולהימשכות ההליך המשפטי מקבלים במקרה דנן משנה תוקף על רקע הנתון הייחודי לפיו העבירות האחרונות נושא תיק זה בוצעו לפני כשמונה וחצי שנים, טרם ריצוי עונש מאסר בפועל ע"י הנאשם וטרם הליכי הטיפול אותם עבר.

29. לולא הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות האחרונות, במהלכו ריצה הנאשם עונש מאסר בפועל, עבר הליכים טיפוליים ושינה בפועל את אורח חייו ואת התנהלותו האישית, היה מקום לגזור את דינו של הנאשם קרוב לרף הבינוני של מתחם העונש ההולם, נוכח עברו הפלילי, נוכח אי הסרת מרבית המחדלים ונוכח הנתונים המוקשים שנלמדו מתסקיר שרות המבחן.

יחד עם זאת, במקרה יוצא דופן זה באתי לכלל מסקנה כי באיזון בין מכלול השיקולים שאינם נוגעים לנסיבות ביצוע העבירות, ובהתחשב בסיכוי שקיים לשיקומו של הנאשם, יש מקום לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם. בשל שיקולים שבמדיניות משפטית, הנוגעים לחומרת העבירות, לעברו הפלילי של הנאשם, לעובדה שהעבירות בוצעו שלא על רקע מצוקה כלכלית אלא מתוך חפץ בניהול אורח חיים נהנתני, כמו גם לצורך בהרתעת נאשמים נורמטיביים מביצוע עבירות כלכליות ממניע של בצע כסף, הסטייה לקולה מן המתחם תוביל למיתון משמעותי בדינו של הנאשם, אך אין בה כדי להוביל להימנעות מהטלת עונש של מאסר בפועל.

באשר למרכיב הכלכלי בעונשו של הנאשם אציין, כי המאשימה לא הציגה בפני ביהמ"ש נתונים אודות נכסיו או מצבו הכלכלי של הנאשם. מן המסמך שהוצג מטעם ההגנה עולה כי הנאשם, שאינו עובד, שרוי בחובות כבדים. בהמשך לזאת, ימותן במידה ניכרת גובה הקנס שיוטל על הנאשם.

30. נוכח כל האמור עד כה, אני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת המכס ו/או לפי חוק מס ערך מוסף ו/או לפי חוק איסור הלבנת הון.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים ממועד שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת המכס ו/או לפי חוק מס ערך מוסף ו/או לפי פקודת היבוא והיצוא (נוסח חדש).

ד. קנס כספי בסך 75,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.25 ומדי 30 יום לאחר מכן.

ה. בהתאם להסכמת הצדדים, מורה כי נאשמים 1 ו-3 ישלמו סכום חלקי מהמחדל הפלילי בסך 300,000 ₪ בפריסה ל-30 תשלומים לבית המכס באשדוד, אשר יופחתו מסך הגירעון האזרחי. התשלומים ישולמו החל מיום 1.3.25 ומדי 30 יום לאחר מכן, יתרת המחדל הפלילי והגירעון האזרחי יותרו על כנם;

ו. מורה כי יחולטו לנאשמים בהתאם לסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון ולטובת קרן חילוט הלבנת הון, סך של כ- 390,000 ₪, כמפורט בנספח ה' לכתב האישום המקורי, למעט נכס נדל"ן בפרדסיה המצוי בגוש 8143, חלקה 106, ע"ש דין שבת.

צו מניעה בתיק ביהמ"ש 29980-01-17 מיום 12.1.17 יבוטל וימחק.
מובהר, כי כספי החילוט הנם לרבות פירות ההשקעה ככל שיהיו ביום מתן צו החילוט.

נאשמות 2, 3 -

מאחר והחברות אינן פעילות מספר שנים, אני מטילה על כל אחת מהן קנס של 1 ₪.

עותק פס"ד יועבר לשרות המבחן.

זכות ערעור לביהמ"ש העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' שבט תשפ"ה, 03 פברואר 2025, במעמד הצדדים.